

Rozhovor

s ředitelem
JVS
Antonínem Princem
o současnosti
i budoucnosti
svazu

Strana 3

Vodárenský svaz letos investuje milióny, aby udržel a zvýšil spolehlivost dodávek

Na období let 2007 až 2017 má Jihočeský vodárenský svaz zpracovaný dlouhodobý investiční program. Ten byl schválen valnou hromadou. Prioritami je zachování a zvýšení kvality dodávané pitné vody a rekonstrukce stávajících zařízení, zejména nadzemních objektů.

Ing. Vladimír Fürth
náměstek pro provoz a investice

České Budějovice

Podnikatelský plán na letošní rok předpokládá realizaci či přípravu 110 investičních staveb za zhruba 180 miliónů, z nichž bude potřeba vlastních asi 160 miliónů korun. Na opravy 16 objektů a zařízení JVS pak připadne dalších 17 miliónů korun.

Letošní nejdůležitější akcí je Zajištění standardů EU ve Vodárenské soustavě jižní Čechy na úpravě vody Plav. Jde o dodatečné práce. Pod záhadným názvem se skrývá zlepšení technologie čištění usazovacích nádrží a zvýšení účinnosti vápenného hospodářství - dávkování vápna do vody pro zvýšení její alkality. Stavba je financována s podporou EU z fondů ISPA a vyjde na 30 miliónů korun. Dokončení se předpokládá do prosince 2008.

S pomocí finančního příspěvku od Ministerstva zemědělství by měla být realizována stavba Zásobení Lomnicka pitnou vodou. Jedná se o první úsek vodovodu, který by měl po úplném

dokončení propojit přes Třeboň soustavu Římov - Plav se zdrojem podzemní vody Hamr. V první etapě zajistí dostatek kvalitní vody pro Lomnici nad Lužnicí a okolí. Místní zdroj vody nevyhovuje jak kvalitou, tak kvantitou a neumožňuje další rozvoj území. Pokud se podaří získat ministerskou dotaci už letos, stavba začne na podzim a skončí do prosince 2009.

Předpokládaný náklad je 45 miliónů korun.

Letos Jihočeský vodárenský svaz zahájil výměnu technologického zařízení na klíčových objektech vodárenské soustavy. Jde o výměnu čerpadel a trubního vybavení na čerpací stanici Hlavatce a čerpací stanici Těšovice. Čerpací stanice Hlavatce dodává vodu pro Milevsko, Netolice, Lheni-

ce, Husinec, Prachovice, Vodňany, Protivín, Strakonice, Písek, Blatnou a další lokality v severozápadní části Jihočeského kraje. Předpokládaný náklad na stavbu je 20 miliónů korun.

Čerpací stanice Těšovice předává vodu z Hlavatce dál do Prachatic a Husince. Její rekonstrukce je navržena tak, aby bylo možné v případě výpadku zdroje z Římovu zpětně dodávat vodu z místního zdroje - Husinecké přehrady - do Netolic, Lhenic, Vodňan a Protivína. Předpokládaný náklad stavby je 10 miliónů korun. Výměna technologie bude pokračovat v příštím roce na vodovodu Včelná a čerpací stanici Sudoměřice.

Další důležitou stavbou je Rekonstrukce katodové ochrany řadů Hlavatce - Krašlovce - Hlavatce Zdocha s nákladem 16 miliónů Kč. Stavba obnoví funkci katodové ochrany oceľových řadů, tím zpomalí průběh koroze a oddálí nutnost výměny.

Letošní investiční program JVS je náročný už počtem rozpracovaných staveb. Další informace o chystaných akcích lze najít na internetových stránkách www.jvs.cz

Jednou z významných letošních investic je výměna čerpadel a potrubí v čerpací stanici Hlavatce. Na snímku stav před modernizací.

Editorial

V novém

Výstižně to říká ředitel Jihočeského vodárenského svazu Antonín Princ v rozhovoru na třetí straně - spokojenost je relativní pojem. „Nemohu říct, že bych byl nespokojen, ale jistě lze řadu věcí a činností zlepšit,“ uvádí.

A jednou z cest, zvláště těch komunikačních, je i tento informační zpravodaj. Má pomoci vyplnit prostor při komunikaci s členskými obcemi.

Před námi jsou totiž nové výzvy, nové cíle a nové šance. A prostřednictvím nového svazového zpravodaje chceme především místní samosprávy a jejich zastupitele informovat o našich záměrech a odvedené práci. Nejen nás, na Jihočeském vodárenském svazu, ale i v jeho členských obcích, protože vodní hospodářství je téma širší než pro jeden konkrétní obecní úřad či radnici.

Po rozšíření Evropské unie se totiž pro nové plánovací období 2007 až 2013 výrazně rozšířil prostor pro získání dotací a grantů. A to je další inspirace. I proto tedy přejeme inspiřující čtení.

Obsah

Fond podpory investic loni využilo devět měst a obcí

Strana 2

Evropské peníze pomohly zlepšit dodávku vody do Milevska

Strana 2

Velešín už nechce přečerpávání vyčištěných odpadních vod platit sám

Strana 4

Spor o potrubí. Veselí nad Lužnicí si postaví vlastní vodojem

Strana 4

Dvousložková cena vody - proč ano, proč ne

Strana 4

Soustavu bude dalších deset let provozovat opět VaK JČ

České Budějovice

Vítězem výběrového řízení na provozovatele jihočeské vodárenské soustavy, z níž odebírá pitnou vodu 350 tisíc obyvatel kraje, se stala akciová společnost VaK JČ. Ta uspěla mezi sedmi zájemci. Jihočeský vodárenský svaz, který byl organizátorem tendru, s vítěznou firmou podepsal v lednu novou provozovatelskou smlouvu platnou až do roku 2018 s možnou pětiletou opcí. Pro VaK JČ to představuje kontrakt za 1,6 miliardy korun.

„Veřejná soutěž patřila mezi nejnáročnější, jaké jsem zažil. Trvala téměř dva roky i díky tomu, že její výsledky, z podnětu jednoho z dalších účastníků, prověřoval dvakrát antimonopolní úřad. Jsem velmi rád, že ten pokaždé dospěl ke stejnému závěru jako my. To svěd-

čí o profesionalitě, s níž jsme k tendru přistupovali,“ říká ředitel svazu Antonín Princ.

Vodárenská společnost VaK JČ se tak stala staronovým provozovatelem soustavy, neboť se o ní starala i v uplynulých deseti letech.

„Pro nás je klíčové, aby provo-

zatel garantoval ekonomický, bezproblémový a efektivní provoz soustavy, na níž je většina měst a obcí Jihočeského kraje závislá. A to nám smlouva zajišťuje,“ poznamenal Antonín Princ. Pilířem vodárenské soustavy, zásobující území o rozloze 6300 km², je přehrada v Ří-

mově, několik úpraven vody a přes 370 kilometrů dálkových potrubních řadů s čerpacími stanicemi a vodojemy. Domácnostem, institucím i firmám ze soustavy ročně přiteče přes 19 miliónů m³ vody. To jsou zhruba dvě třetiny pitné vody, která se v kraji ročně spotřebuje.

Provoz vodárenské soustavy se řídí z nového dispečinku plavské úpravně.

Počet členů vzrostl na 239

České Budějovice

Jihočeský vodárenský svaz má od loňska už 239 členů. Na loňské valné hromadě se jimi nově staly obce Ústrašice, Přehořov, Předotice a Myslkovice. Ty se rozhodly vyřešit zásobování pitnou vodou napojením na Vodárenskou soustavu jižních Čech.

Jako členové svazu tak mohou využít různé formy podpory, kterou JVS svým členům poskytuje. Díky členství se také mohou podílet na rozhodování o zařazení, z něhož odebírají pitnou vodu.

Dvě z těchto obcí - Předotice na Písecku a Ústrašice na Tábořsku - se už na vodárenskou soustavu začínají napojovat.

(Více na straně 2)

Fond podpory investic využilo devět měst a obcí

Členské obce, s výjimkou někdejších okresních měst, mohou od Jihočeského vodárenského svazu čerpat bezúročnou půjčku na financování svých investic do vodohospodářského majetku.

Ing. Miroslav Král
ekonomický náměstek

České Budějovice

Pravidla pro tvorbu zdrojů a čerpání upravují stanovy JVS, schválené valnou hromadou a z nich vycházející „Statut Fondu podpory investic“, schválený loni v březnu představenstvem svazu. Prostředky k poskytování půjček jsou tvořeny pravidelným přídělem tří procent z výnosů neodděli-

teľného majetku JVS (nájemného z vodárenské soustavy) a úhrnem přijatých splátek již poskytnutých půjček. Celkem jde zhruba o 12 milionů korun. Tato částka se dále zvyšuje o případné nevyčerpané prostředky minulých let.

O poskytnutí půjčky rozhoduje představenstvo na základě žádosti obce. Půjčka je bezúročná, s dobou splatnosti až 10 let. Jedné obci může být poskytnuta ve výši až 30 procent

z ročního disponibilního objemu prostředků pro půjčky, tedy zhruba 5 milionů korun.

V roce 2007 byla půjčka poskytnuta těmto obcím a městům: Kunžak, Strunkovice nad Blanicí, Staňkov, Rudolfov, Lenora, Lišov, Budeč, Husinec, Hoštice v celkové výši 17,211 milionů korun.

Například čtyři miliony korun si půjčilo město Lišov. Využije je k napojení obcí Horní a Dolní Slověnice, kde žijí tři stovky obyvatel, na skupinový vodovod. Z jihočeské vodárenské soustavy zde má odběr dosáhnout 2,2l/s. Celkové náklady stavby jsou 14,6 milionů korun. Z nich

samo město vložilo 3,1 milionů, podpora státu činí 7,5 milionů a zbylé prostředky čerpal z Fondu podpory investic JVS.

Další velkou půjčkou s čerpáním v roce 2008 je 4,4 milionů korun pro obec Lenora na financování stavby „Rozšíření ČOV a kanalizace Lenora“. Její celkový náklad je 20,1 milionů Kč. Největší podíl 15,7 milionů bude tvořit dotace Ministerstva životního prostředí. Sama obec přidá 800 tisíc korun a zbytek pokryje půjčka z JVS.

Další informace (stanovy, statut Fondu podpory investic, pravidla pro příspěvky) lze získat na www.jvs.cz nebo na adrese kral@jvs.cz.

Jaroslav Gazda z JVS kontroluje laminátový rukávec pro sanaci vodovodu.

Zeptali jsme se starostů:

Jak jste spokojeni se svazovou půjčkou?

Kunžak - Jaroslav Čapek

Loni jsme ji využili poprvé a máme s ní jen ty nejlepší zkušenosti. Vše je proto můžeme doporučit. Dva miliony korun jsme použili na vybudování nového, pět set metrů dlouhého, přivaděče k čističce odpadních vod. Hodně nám to pomohlo, protože s touto investicí jsme tak rychle nepočítali a při známém pnutí obecních rozpočtů to je vítaná možnost financování. Věděli jsme o ní, ale čekali jsme na vhodnou investiční příležitost - a ta přišla. Proto ji lze vřele doporučit i ostatním. I když vím, že i ona se může pro některé obce stát finančním břemenem. Je sice bezúročná, dlouhodobá, ale i tak se musí splácet.

Strunkovice nad Blanicí

- Ing. Karel Matějka

Náš městys loni z Fondu podpory investic JVS obdržel půjčku 700 tisíc korun na připojení vodovodu v osadě Protivec z osady Šipoun. V Potivci doposud fungoval vodovod s vlastními vrty. Ten byl ale ve vlastnictví zemědělského družstva, navíc v letních měsících byl vody nedostatek. Situaci jsme vyřešili napojením Protivce na síť JVS. A výsledek se dostavil: nyní je vody dostatek a v požadované kvalitě.

Půjčku jsme čerpali poprvé a kromě toho, že je bezúročná na ní oceňujeme, že žádost je jednoduchá a věcná. To je v dnešní době věc ojedinělá.

Musím se ale přiznat, že o možnosti získat půjčku jsem se jako starosta dozvěděl až v momentě, kdy jsem hledal na realizaci akce potřebné finanční zdroje.

Husinec - Robert Klesner

Z Fondu podpory investic čerpáme opakovaně již pátou půjčku a musím říct, že to je skvělá věc. Je k ní snadnější přístup, je bezúročná a dlouhodobá se začátkem splácení až v dalším roce. Co víc si pak přát. V Husinci město vlastní vodovod a kanalizaci v hodnotě sto milionů korun. A není v našich silách provádět jednorázové opravy. Na to prostě finance nemáme. Proto využíváme tuto svazovou půjčku. Díky

ní vyměňujeme litinové vodárenské roury položené už v roce 1938 a rovněž litinové potrubí z roku 1975. To je ještě v horším stavu než to ze třicátých let. Špatně položené a lajdácky spojené. Proto se ulice v místě poruchy musela třeba i třikrát ročně rozkopat a opravovat. Že to nikomu radost nedělalo je zřejmé. Nyní se s tím, i díky svazové půjčce, snad už konečně vypořádáme.

Lišov - Ing. Václav Chmel

Jsem maximálně spokojen. Napojení obcí Horní a Dolní Slověnice na skupinový vodovod je před dokončením a letos ho zvládneme. I když napojení ještě o něco prodloužíme.

Předotice se napojí na jihočeskou vodárenskou soustavu

Předotice

Obec Předotice, ležící u známé obří silniční křižovatky Nová Hospoda na Písecku, se loni stala novým členem Jihočeského vodárenského svazu. Efekt jí to přinese už letos, kdy zde začnou stavební práce na připojení k jihočeské vodárenské soustavě. Příští rok se pak kvalitní pitná voda z nového zdroje dostane do domácností.

„Nezastírám, že náš vstup do Jihočeského vodárenského svazu byl motivován nejen možností napojit se na vodárenskou soustavu a získat tak přístup ke

kvalitní vodě, ale i šancí dostat na tuto akci nenávratný příspěvek. Ten ve výši 2,5 milionů korun jsme také obdrželi,“ říká předotický starosta Jan Hach.

Obec, v níž žije 435 obyvatel, má už platné územní rozhodnutí a nyní čeká na vydání stavebního povolení. Půjdeckou-li všechno hladce,

už v květnu by mohly „napojovací“ práce začít. „Předpokládáme, že je dokončíme letos. Ke spuštění nového zdroje by ale došlo asi až v příštím roce,“ plánuje Hach. Kvalitní ří-

movská voda, která kolem obce protéká směrem na Blatnou a Sedlci, by se tak dostala nejen k obyvatelům samotných Předotic, ale i dalších osad Šamonice, Třebkov, Křešice, Vadkovice, Podolí II a Soběšice. Zde jde o dalších 320 obyvatel.

„Zatím pitnou vodu čerpáme z podzemních vrtů, ale ty už jsou málo vydatné. Zvláště loňské sucho nám přidělovalo hodně vrásek, protože vody zde byl kritický nedostatek,“ popisuje situaci starosta. Celková investice, včetně pro-

pojení vodojemů a rozvodů po Šamonických, vyjde na 6 milionů korun. Vedle příspěvku JVS se obec uchází rovněž o dotaci na Ministerstvu zemědělství.

„Náš svazový systém podpory je velmi transparentní a efektivní a jde nad rámec státní podpory. To hlavně malým obcím umožňuje plánovat investice do vodohospodářské infrastruktury. Na ty by jinak mohly těžko pomýšlet,“ říká Antonín Princ, ředitel JVS. Ten z Fondu podpory investic na podobné vodohospodářské projekty uvolnil již 85 milionů korun.

Nový členové JVS

Lomnice nad Lužnicí čeká na římovskou vodu. Dočká se již brzo?

Lomnice nad Lužnicí

V Lomnici nad Lužnicí měli původně tři vodárenské vrty. Teď na jaře z nich už zůstal v provozu jen jeden. Zbylé dva jsou odstavené. S pitnou vodou to tu není žádná sláva. Což přiznává i starosta Karel Zvánovec. „Situace není příznivá. Je to takový nouzový stav,“ říká.

Město, v němž žije 1700 obyvatel, proto ve spolupráci s Jihočeským vodárenským svazem po dlouhém jednání dospělo k dohodě o napojení této oblasti na jihočeskou vodárenskou soustavu. Tedy vodu z římovské přehrady. Prospěch by z toho měly také okolní obce

Záblatí, Ponědraž a Ponědražka, kde má domov dalších pět set lidí. Časem pak i další, včetně Třeboně. Strategickým cílem totiž je propojit tuto „třeboňskou“ větev až k vodárenskému zdroji Hamr. Konkrétní obrysy má ale zatím jen první etapa. Ta je projekčně i stavebně připravena. Čeká se jen na peníze z Regionálního operačního programu, kam vodárenský svaz podal žádost. Nyní se rozhoduje o přiznání dotace, současně probíhá i výběrové řízení na dodavatele stavby.

„Nic, kromě peněz, kterých je potřeba zhruba padesát milionů, nebrání tomu, abychom kritickou situaci vyřešili,“ říká starosta Zv-

Lomnická úpravná vody a vodojem čekají na nový zdroj.

novec. Přijdou-li peníze, o jejichž přidělení bude rozhodovat komise na Ministerstvu zemědělství, zásobování Lomnicka kvalitní pitnou vodou by se vyřešilo do konce roku. Technicky není totiž stavba složitá. Stačí „jen“ protáhnout vodovodní řad z Dynína do Záblatí a instalovat regulační ventily. Dál by se už využilo potrubí, které nyní dodává vodu z Lomnice do Záblatí. Jen směr průtoku by se otočil.

„O našich problémech se ví řadu let. V minulosti vznikaly různé koncepce napojení ať už na bukovskou nebo římovskou vodu. Nikdy k tomu ale nedošlo. Teď je nejvyšší čas. Rok od roku je kvali-

ta a množství naší pitné vody horší, tak jak se horší životnost vrtů. Voda je velmi železitá a čišťení nákladné. Další vrty proto hydrologové nedoporučují,“ uvedl starosta a připomíná doby, kdy došlo k poruše na vodovodním řadu. „Dnes už jakákoliv porucha může mít nebezpečné následky,“ dodává. Za současné situace se pitná voda stává limitem dalšího rozvoje města. V něm se nyní staví 28 rodinných domů a 44 bytových jednotek. Připravuje se menší průmyslová zóna a akce ve prospěch cestovního ruchu. „Voda je základní lidská potřeba a bez ní nelze vůbec o rozvoji území mluvit,“ uzavírá Karel Zvánovec.

Evropské peníze zlepšily dodávku vody do Milevska

V roce 2007 byla dokončena hlavní část stavby Zajištění standardů EU ve Vodárenské soustavě jižní Čechy. Tato stavba byla financována z prostředků EU - fond ISPA. Akce měla dvě části se zcela odlišným zaměřením.

Ing. Vladimír Fürth
náměstek pro provoz a investice

České Budějovice / Milevsko

Kaly se už kompostují

Druhou část stavby tvořila rekonstrukce kalového hospodářství na úpravě vody Plav. Při úpravě vody z nádrže Římov na vodu pitnou vzniká totiž velké množství odpadu, tzv. vodárenský kal. Ten se dosud vypouštěl do nádrží pod úpravou do tzv. kalových lagun. V nich pomalu vysychal a částečně odvodněný se pak odvázel na skládku Mydlovary. Ročně slo o 15 až 18 tisíc tun. Takový velký objem materiálu zatěžoval skládku i dopravu. Nové zařízení naproti tomu množství odváženého kalu snížilo pětkrát na zhruba tři tisíce tun. Hlavně díky tomu, že se kal odvodňuje přímo na úpravě a dále se pak používá jako součást průmyslových kompostů.

Stavba na úpravě vody využila prostoru bývalé kotelny na uhlí. Pro svou atypičnost a úsporné prostorové řešení získala na krajské soutěži Presta 2004 - 2006 cenu za progresivní technologii.

Hlavní částí byla sanace vnitřního povrchu vodovodu z vodojemu Zdobna na Vltavotýnsku do vodojemu Hodučín v oblasti Milevska. Řad slouží jako přívod vody pro Milevsko a zásobení části Tábora. Jedná se o 40 kilometrů vodovodu o průměru 300 a 400 mm. Ocelový řad byl v 80. letech vybudován převážně bez vnitřní ochrany povrchu, a proto docházelo ke znečištění pitné vody železem.

Sanace povrchu se prováděla převážně nastříkáním ochranné cementové vrstvy na vnitřní povrch. Exponované části vodovodu pod vodními toky Vltava a Lužnice se sanovaly pomocí textilního rukávce, který zlepšil statické vlastnosti původního potrubí v místech s velkým tlakem. Po zprovoznění vodovodu v květnu 2007 se kvalita vody zlepšila a obsah železa v pitné vodě se významně snížil.

Ředitel Jihočeského vodárenského svazu Antonín Princ se zamýšlí nad současností i budoucností organizace a říká:

Dnes jsme schopni nastavit vývoj ceny vody předávané ze soustavy na 10 let. Kdo jiný tohle může říct?

Ředitele Jihočeského vodárenského svazu Antonína Prince hned tak něco z rovnováhy nevyvede. Přesto zkraje roku přiznal, že mu ze srdce spadl pořádný balvan - to když po dlouhých měsících příprav, průběhu a také odvolání některých účastníků, dovedl do zdárného konce veřejnou soutěž na provozovatele jihočeské vodárenské soustavy. „To pro nás byla klíčová smlouva. Už proto, že je podepsána na deset, a při splnění určitých podmínek, i patnáct let. Ted' bude tedy víc času i na běžnou práci,“ říká.

Povězte, jak se vám řídí organizace, zřízená obcemi? Není tedy moc zájmu, kterým „musíte“ vyhovět?

Především se jedná o kolektivní řízení dané stanovami. Proto o zásadních otázkách souvisjících s činností a posláním Jihočeského vodárenského svazu rozhoduje představenstvo, případně dozorčí rada a valná hromada jako nejvyšší orgán. Vlastní chod nevelkého aparátu je pak už daný plněním povinností vymezených schválenými dokumenty. Musím říct, že tu máme dobrý, profesionální tým, na čemž mají podíl i oba náměstci.

Dobře, ale co tlaky obcí. Čelíte jim?

Nemluvil bych o tlacích. Když jste starostou a plníte nějaký volební program, tak k tomu patří i shánění peněz, dotací, všemožné podpory. A jde-li o vodu, je logické, že jsme v mnoha případech takřka první na ráně. Široká veřejnost to možná tak nevnímá, ale my jsme zájmy obcí povinni hájit. Už jen tím, že vykonáváme správu jejich společného majetku. I když, pravda, ne vždy lze vyhovět konkrétním přáním a požadavkům obcí okamžitě. Přednost má společný zájem celku.

Co si za společným zájmem celku představit?

Především správu, udržování a rozvoj vodárenské soustavy, která zásobuje téměř 400 tisíc obyvatel celého kraje. To je naše priorita

Dobře, ale jak to, jako někdejší starosta Českého Krumlova, starostům vysvětlujete?

Abych pravdu řekl, starostky a starostové jsou zvyklí na kolektivní rozhodování a velmi rychle se orientují v problematice. Naší povinností je připravit jim ke každé konkrétní situaci či problému dostatečné a úplné podklady. To je důležité. Většinou pak nebývá problém s vysvětlováním i řešením. Z tohoto pohledu si myslím, že jiné firmy mnohdy starosty či volené zástupce obcí podceňují. Naším úkolem je jim problematiku zásobování pitnou vodou co nejvíc usnadnit.

Jaké jsou vůbec možnosti vodárenského svazu vyslyšet investiční přání obcí? Kolik jich ročně uspokojíte, jak dlouho trvá, než se na někoho dostane?

Tady je potřeba rozlišit dvě věci. Investiční požadavky na spravovaném majetku a investiční přání na obecním majetku. V prvním případě investiční požadavky podléhají schválení orgánů JVS a v přípravném a schvalovacím procesu reflektujeme potřeby jednotlivých měst a obcí tak, jak nám to umožňují naše pravidla i externí zákonné normy. Pokud jde o investiční přání na obecním majetku, tak ta nemůžeme řešit jinak, než s pomocí Fondu podpory investic (více o fondu na straně 2 - pozn. red.) nebo investičním příspěvkem pro napojení obyvatel na vodu ze soustavy. Tady mají obce ještě dost rezerv, jak tyto systémové fondy Jihočeského vodárenského svazu využívat.

Nemluvil bych o tlacích. Když jste starostou a plníte nějaký volební program, tak k tomu patří i shánění peněz, dotací, všemožné podpory.

Existuje nějaké pravidlo, které určí, kdo je tím „potřebným“? Podle čeho se tedy představenstvo či dozorčí rada při takovém rozhodování řídí?

Potřebný je zájem celku. Z toho plyne, že je nutné zajistit nejen výrobu pitné vody nejvyšší kvality, ale zároveň ji dopravit ke spotřebitelům, tedy městům a obcím. Dodávám: bezporuchově a v maximální kvalitě. A tomu se investiční politika JVS podřizuje. Napojování dosud nenapojených lokalit je samozřejmě součástí této politiky. Ale musí být v souladu s elementárními ekonomickými pravidly. Minimálně pokud jde o vyšší primární investice a následného provozu ve vztahu ke spotřebě v oblasti. I my totiž musíme myslet na rentabilitu, která - a to víme - u vody vždy není v souladu s rentabilitou jiných médií, jako je elektřina nebo plyn. Představenstvo a dozorčí rada JVS pak musí vážit všechny souvislosti, včetně odpovědnosti za zásobení obyvatel. Přesné povinnosti vlastníků, tedy i nám, vymezuje zákon o vodovodech a kanalizacích. I jím se musíme řídit.

Antonín Princ (uprostřed) v rozhovoru se starostou Prachatic a poslancem Janem Bauerem při předávání rekonstruované úpravný vody Prachatice.

To je případ třeba letošní chystané investice do Lomnice nad Lužnicí?

Ano, místní zdroj vody pro Lomnici nad Lužnicí a okolní obce je dlouhodobě kvalitativně i kvantitativně nevyhovující a neumožňuje další rozvoj území. Původně obec Dynín zamýšlela vlastní připojení na soustavu. Vzhledem k problémům dalších obcí se zásobováním pitnou vodou zejména při výkyvech počasí, dostalo přednost komplexnější řešení - tedy zásobení celé oblasti s možností dalšího rozvoje směrem na Třeboňsko.

Všiml jsem si, že ještě nedávno skončilo hospodaření svazu ztrátou. Co ji způsobilo? Jaká je tedy jeho finanční situace?

Finanční situace JVS je dobrá. Zmínovaná ztráta z předcházejících období je na účtu nerozdělených zisků a neuhrazených ztrát nakumulována ve výši zhruba 67 milionů korun. Jedná se však o účetní důsledek majetkové transformace, kdy byl městům a obcím vydáván majetek.

Spokojenost je relativní pojem. Nemohu říct, že bych byl nespokojen, ale jistě lze řadu věcí a činností zlepšit.

Uvedu příklad z roku 2004. Hospodářský výsledek byl ovlivněn jednou mimořádnou operací - prodejem ČOV Dačice městu Dačice za podmínek, které tehdy schválila valná hromada. Kupní cena byla 29,03 milionů, přičemž zůstatková 46 milionů korun. A tímto rozdílem pak vznikla účetní ztráta. Opakovala se tak situace z let 2001 a 2002, kdy byl hospodář-

ský výsledek ovlivněn jednorázovými majetkovými operacemi v rámci majetkové transformace, aniž by byla negativně ovlivněna finanční situace svazu. Nebýt těchto jednorázových operací, pak by hospodaření JVS bylo ziskové.

V roce 2006 skončilo naše hospodaření ziskem 7,544 milionů korun. Výsledky loňského roku se právě zpracovávají tak, aby byly předloženy plánované červnové valné hromadě.

Z čeho, z jakých zdrojů, je svaz financován?

Základním zdrojem financování je nájemné soustavy, které nám hradí provozovatel, tedy společnost VaK Jižní Čechy. Výnosy plně pokryjí odpisy dlouhodobého majetku a vytvoří průměrné prostředky pro zajištění nutné obnovy majetku. Ať už formou oprav, rekonstrukcí či nových investic.

Základem každého finančního plánu je plán ročních investic, schvalovaný představenstvem. Ten musí být v souladu s dlouhodobým investičním plánem, který vždy pro určité období schvaluje valná hromada. V oblasti investic pak JVS pracuje s dotačními tituly národních i evropských fondů. Jen za uplynulé tři roky se nám podařilo z těchto zdrojů získat dotace za 194 milionů korun.

Plánujete nějaké personální posílení svazu? Člověk si rychle všimne, že vás na jeho centrále moc není.

V roce 2005 jsme organizační změnou snížili počet zaměstnanců o tři. V současné době ale velmi vážně uvažujeme o posílení na úseku technického dozoru jednotlivých investičních akcí. Než však k tomu dojde, musíme důsledně zanalyzovat dosa- vadní praxi provádění dozorů externími firmami včetně provozovatelské společnosti. Nesporné je, že je potřeba důsledněji kontrolovat práce, které

platíme. Díky změně parametrů provozní smlouvy došlo mimo jiné i k hrazení přesně vymezených činností provozovatele objednatel. A i pro tuto činnost je nutno zajistit kontrolu. V tomto případě by šlo o posílení našeho týmu jedním člověkem.

Voda se stala strategickou surovinou. Proto ani nepředpokládám, že by se některá obec či město, chtělo tohoto vlivu zbavit.

Jste s fungováním, činností svazu spokojen? Co by se dalo vylepšit?

Spokojenost je relativní pojem. Nemohu říct, že bych byl nespokojen, ale jistě lze řadu věcí a činností zlepšit. Nejdůležitější proces po uplynutí desetileté nájemní smlouvy - výběr provozovatele na příští období - byl uzavřen po více než dvou letech a nyní je právě prostor pro zmiňované vylepšování.

Ale co třeba komunikace, kontakt se členskými obcemi? Není tedy prostor?

Ano, právě v komunikaci s členskými obcemi a jejich informování, prostor ke zlepšení je. Tento první výstisk je jednou z forem, jak toho dosáhnout.

Letos uplyne 15 let od založení svazu. Jak by podle vás v kraji vypadala vodárenská soustava, kdyby neexistovala?

Kdyby došlo v roce 1993 k privatizaci tehdejšího „Jivaku“ podobnou formou jako u ostatních distribučních společností s krajskou působností, jistě by obec a města neměly vliv na rozvoj

soustavy a cenu vody. Tak jak to dnes vidíme třeba u jiných médií. A ještě jedna věc stojí v této souvislosti za připomenutí - cena vody předaná je v rámci soustavy jednotná pro všechny města a obce. Tedy bez ohledu na dopravní vzdálenost. To je velmi důležitý a mnohdy nedoceňovaný fakt.

Nebo si všimněte další věci. Díky podmínkám v zadání veřejné soutěže jsme dnes schopni nastavit vývoj ceny vody předávané ze soustavy na 10 let. Kdo tohle může říct? To je myslím velmi silný argument pro existenci svazu. Jinde vidíme různé další výdaje jako například cenu za zaměření sítí či vyjádření vlastníka v rámci stavebního řízení. To vše dnes mají obce a města v případě zásobení vodou ve vlastních rukou.

Jaké jsou vaše další plány? Už jsme mluvili o tom, že teď mříte na Třeboňsko - kam to bude dál?

Mnozí si vzpomenou, že jedním z dávnou zvažovaných rozvojových plánů bylo zásobení Příbramska. To však bylo opakovaně odmítnuto. Nicméně na základě požadavků obcí z Písecka, konkrétně z oblastí Mirovice, Mirovice a Čimelice, se tímto směrem vydáme. Do dlouhodobého plánu JVS jsme totiž zařadili napojení Miroticka a Čimelicka na jihočeskou vodárenskou soustavu. Součástí plánu jsou ještě další města a obce, mající dlouhodobé problémy s kvalitou i kvantitou pitné vody. Připojení a stabilizace kvality vody, nejen stabilní dodávku kvalitní vody, ale také impuls k dalšímu územnímu rozvoji.

Hlavním úkolem nového dlouhodobého investičního plánu pro roky 2007 - 2017 je ale zlepšování a stabilizace kvality vody, která podléhá stále přísnějším požadavkům českých norem i norem Evropské unie.

Takže jak dlouho bude svaz ještě existovat?

Nedovedu si představit, že by neexistoval. Tak rozsáhlý majetek, plně ve vlastnictví měst a obcí kraje, nelze podle mne privatizovat. Lze třeba připustit jinou formu společnosti, ale mám za to, že dosavadní statut je plně vyhovující. Dává městům a obcím dostatečné garance spolurozhodování o soustavě a hlavně garance pro bezpečné zásobení pitnou vodou obyvatel, kteří na jejich území žijí. To je při probíhajících klimatických změnách, jejichž projevem je i úbytek vody v krajině, hodnota k nezaplacení. Prostě už i voda se stala strategickou surovinou.

Proto ani nepředpokládám, že by se některá obec či město, chtělo tohoto vlivu zbavit. Proto mi ta- le otázka připadá obdobně relevantní, jako bychom z některého starosty ptali, jak dlouho bude ještě existovat jeho obec či město.

Velešín už nechce přečerpávání vyčištěných odpadních vod platit sám

Velešín

Čtyřtisícovému městu Velešín se nelíbí, že musí přečerpávání vyčištěných odpadních vod z povodí Malše do povodí Vltavy hradit samo. Ročně ho to na provozních nákladech stojí více než půl milionu korun a starosta Josef Klíma proto už od loňského podzimu jedná o tom, jak stav změnit.

„Je to historická nespravedlnost, kterou jsme zdědili poté, co město převzalo do svého vlastnictví kanalizaci a čistiřnu odpadních vod. Zatímco dříve se na tomto opatření, které garantuje kvalitu surové vody v přehradě Římov, podíl státní, po privatizaci majetku to spadlo jen na naše bedra. Nemyslíme si, že je spravedlivé, aby naši lidé platili něco, z čeho mají užitek jiní. V tomto případě statisíce obyvatel jiných obcí a měst, napojených na skupinový římovský vodovod,“ říká velešínský starosta. Pomáhá mu v tom i senátor Tomáš Jirsa, jehož voličský obvod zahrnuje i tuto část Česko-

krumlovska. Výsledek ale zatím není na pořadu dne.

„Jednání jsou velmi složitá. Snažíme se jednat, přesvědčovat, vysvětlovat, ale máme pocit, že dobrovolně nikdo tento, zjevně nespravedlivý, stav nechce řešit. Velešínské zastupitelé by ale měli mít jistotu, že udělali všechno, co mohli. Proto nelze vyloučit, že nakonec věc skončí u soudu. Je to totiž republiková rarita. Nemravná a nemorální,“ uvádí Josef Unger, poradce města pro vodní hospodářství. Kvalita vypouštěné odpadní vody z místní čističky totiž splňuje požadavky zákona, ale místo v Malši končí ve Vltavě, kam ji dovedou dvě třikilometrové roury. A právě náklady na toto přečerpávání jsou předmětem sporu.

„Jednáme s Povodím Vltavy, které odpovídá za kvalitu vody v přehradě, i s Jihočeským vodárenským svazem jako vlastníkem vodárenské soustavy. Zatím ale bezvýsledně, protože na překážku je buď nějaký zákon, statut společnosti nebo další předpisy. Je to uzel pro-

blémů, který se snažíme rozmotat. Buď vezmeme pomyslný meč a roztne ho, nebo se v tom budeme motat. My investujeme, provozujeme a platíme něco navíc, co jinde nemusí. Přitom z toho nemáme žádnou výhodu, žádný užitek,“ říká Josef Klíma. Rozetnutí znamená soudní spor. Podle Ungera nevyjdou-li snahy o rozumnou dohodu, půjde o jediné možné řešení. „Třeba Kaplice

také vypouští vyčištěné odpadní vody do Malše a nemá žádné další nadstandardní platby. I ostatní města vypouštějí vyčištěnou odpadní vodu do vodárenských toků a žádné nemá uloženou povinnost přečerpávat ji na své náklady jinak,“ upozorňuje Unger. A vypouštění vyhovující vyčištěnou odpadní vodu do přehrad? „To by provázela další nákladná opatření třeba na zajištění denního mo-

onitorování vypouštěných vod,“ říká starosta Klíma.

Město plánuje, že by ušetřené peníze použilo spolu s dalšími investičními prostředky k napojení městské části Holkové na kanalizaci a skupinový vodovod. Využít by je ale šlo i při opravě chodníků, osvětlení nebo vyba-

vení. „Půl milionu korun je podstatných. Každá taková částka znamená kus něčeho konkrétního pro zlepšení života lidí, zatímco takhle se v ceně vodného a stočného na přečerpávání skládají. Pro ně to je utrácení peněz za něco, co jim nepřísluší,“ uzavírá starosta Klíma.

Do římovské vodárenské nádrže vyčištěné odpadní vody z Velešínské neteče.

A co na to Jihočeský vodárenský svaz?

Způsob nakládání s odpadní vodou ve Velešíně je dán příslušným vodoprávním rozhodnutím. Pokud by se ukázalo, že je možné odpadní vody například vypouštět do přehradní nádrže Římov, lze požádat o změnu. Jihočeský vodárenský svaz je připraven Velešínu pomoci s financováním případného desetiletého půjčky.

Je také namístě doplnit, že zodpovědným vlastníkem a správcem přehrady je Povodí Vltavy, s.p., které surovou vodu Jihočeskému vodárenskému svazu, resp. provozovateli jeho majetku, prodává. Pokud bude (například zmi-

ňovaným soudem) rozhodnuto, že náklady nemá hradit Velešín, ale správce toku, pak budou zakalkulovány do ceny surové vody a potažmo tedy i do ceny pro všechny odběratele vody z vodárenské soustavy JVS.

System přečerpávání odpadních vod je součástí vodohospodářského majetku města včetně příslušných nákladů a tyto náklady Jihočeský vodárenský svaz hradit nemůže. Jistě by však byla na místě revize předmětného vodoprávního rozhodnutí a současné revize oprávněnosti nákladů, která Velešín tímto rozhodnutím musí hradit.

Spor o potrubí

Veselí nad Lužnicí si postaví vlastní vodojem

Veselí nad Lužnicí

Město Veselí nad Lužnicí se zřejmě stane jedním z mála míst, na jehož území budou stát dva „konkurenční“ vodojemy. Jeden bude patřit Jihočeskému vodárenskému svazu, druhý, s jehož výstavbou se začne letos, pak městu.

„Neteší mě to, ale realita je taková,“ říká starosta Jaromír Novák. Podle něho bylo město k takovému kroku donuceno, protože se nedohodlo s vodárenským svazem na částce za „bukovskou“ vodu, která proteče jeho vodojemem. „Loni to bylo asi 13 tisíc kubíků, za něž máme zaplatit mili-

on korun. Jihočeský vodárenský svaz je partner jistě tvrdý a možná i nepříjemný. Veškeré návrhy, například platit za protečené kubíky dvojnásobek ceny než je cena běžná, nebo si pronajmout jednu z komor vodojemem, ale odmítl,“ říká starosta.

Veselí nad Lužnicí, které je členem i svazku obcí Bukovská voda, bere pitnou vodu právě z tohoto zdroje. „Ta teče jeho potrubím, pak naším a její část ještě prochází také vodojemem, jenž je vlastnictvím Jihočeského vodárenského svazu a odsud pak dál do jednotlivých domácností. A za tuhle třímetrovou cestu vodo-

jemem platíme milión,“ vysvětluje pozadí anabáze starosta. Ten „svazový“ vodojem pokládá pro město za jakýsi záložní zdroj či pojistku. Platba za ni se ale městu zdá příliš drahá.

Proto se rozhodlo osamostatnit a žádá o stavební povolení na stavbu nového vodojemu, v němž by si vodu už město akumulovalo samo. Práce na něm mají začít ještě letos a skončit příští rok. Náklady se mají pohybovat kolem 12 až 15 milionů korun. Buď se na financování bude podílet Ministerstvo zemědělství, nebo si město vezme bezúročný úvěr od Bukovské vody. Ná-

sledovat by pak mělo i fyzické oddělení starého vodojemu, tedy i obou vodárenských soustav. „Je to pro mě trochu nepochopitelné, protože jinde jsou opačné tendence - propojovat různé zdroje, aby bylo možné havarijně zásobování,“ říká Novák.

A zda Veselí nad Lužnicí zůstane i potom členem Jihočeského vodárenského svazu? Už prý zazněly i hlasy, až z něho vystoupí a nechá si vydat majetek, třeba právě vodojem či jeho část. „Nepředpokládám, že by to vodárenský svaz dopustil, ale předjímat tuto situaci nedokážu,“ uzavírá starosta Jaromír Novák.

A co na to Jihočeský vodárenský svaz?

Jihočeský vodárenský svaz uplatňuje za vodu předanou městům a obcím dvousložkovou cenu. Pevná složka se vyznačuje na základě kapacity, kterou JVS pro dané město-obec rezervuje a uplatňuje se při jakémkoli odběru z vodárenské soustavy. I při nulovém. Její úhrada tak není jen platbou za použití vodojemu. V případě Veselí n. L. je situace odlišná tím, že město nechce být na vodárenskou soustavu napojeno, ale nemá k dispozici technická zařízení, aby mohlo odebírat pouze vodu ze zdroje svazku měst a obcí Bukovská voda.

Město má zájem odebírat co nejvíc vody ze zdrojů svazku Bukovské vody, jehož je členem, což je legitimní a pochopitelné. V současné době se vody z Bukovska a z Římovské míchají ve vodojem Zlukov, který je majetkem JVS. Pokud se vodojem plně využívá pro zásobování Veselí n. L., je ve výsledné směsi obsažena bukovská vo-

da z asi 28 procent a tato směs se dodává všem spotřebitelům napojeným na vodovod včetně Veselí. Vodojem se stavěl v 70. letech jako jeden z objektů skupinového vodovodu pro zásobování Veselí, Soběslavi, Plané n. L., Sezimova Ústí a dalších menších obcí na trase vodovodu. Odběr vody z vodojemu je cca 1 400 tis. m³ ročně, z toho na Veselí připadá 400 tis. m³. Používání jedné ze dvou komor VDJ Zlukov pro akumulaci vody pouze pro Veselí n. L. by výrazně zhoršilo provozování navazujícího vodovodu Soběslav - Plané n. L. - Sezimovo Ústí. Vodojem Zlukov je jednoznačně součástí neoddelitelného majetku JVS, který slouží pro zásobování více členských obcí a jeho vydání stanovou vylučují. Podle názoru JVS lze dosáhnout změny v systému zásobování pouze výstavbou nového vodojemu. Pak bude město zásobeno pouze vodou z Dolního Bukovska. Pokud se město po jeho výstavbě odpojí od vodá-

renské soustavy, nebude muset hradit pevnou složku ceny vody předané.

Z hlediska ekonomie ceny vody poznamenáváme: pevná složka ceny vody předané zvyšuje ve Veselí n. L. cenu vodného pro konečného spotřebitele o asi 2 Kč/m³. Současná cena vodného je 28,90 Kč/m³ (vč. DPH). Pokud by se navýšení promítlo zcela do ceny, byla by pak cca 31,00 Kč/m³.

I takto navýšená cena je zcela v relaci s cenou vodného ve srovnatelných sídlech:

- a) společnosti I. JVS - České Budějovice - 38,6 Kč/m³, Milevsko - 30,70 Kč/m³, Netolice - 39 Kč/m³, Vodňany - 33 Kč/m³ (u dvousložkové ceny uplatňované v těchto městech jde o přibližný přepočít)
 - b) společnosti VaK JČ a.s. - aglomerace Tábor - Sezimovo Ústí - Planá n. L. - 35,21 Kč/m³, Soběslav - 31,94 Kč/m³
- Všechna tato města jsou zásobována z vodárenské sousta-

vy, případně z místních zdrojů a pevná složka ceny vody předané z JVS se zde uplatňuje. Návrh investice do stavby nového vodojemu ve vztahu k roční platbě za pevnou složku a bezpečnost variantního zásobení tím získává jinou relaci.

Členy Jihočeského vodárenského svazu jsou i města a obce, která jsou zároveň členy i dalších vodárenských sdružení. Ty pak někdy upřednostňují své vlastní zájmy před zájmy „velkého“ sdružení JVS zejména, když jejich „místní“ zdroj vody tvoří konkurenční nabídku k vodárenské soustavě.

Zájemci JVS a místního sdružení se tak dostávají do rozporu. Zvýhodnění jednoho členského sdružení na úkor zhoršení technických podmínek dodávky vody pro jiné ale většina členů JVS neakceptuje. Proto i všechny orgány JVS vyzádají jednotný přístup především proto, že se jedná o společný majetek všech.

Diskusní fórum

Dvousložková cena vody proč ano - proč ne

Mgr. Jaromír Novák, starosta Veselí nad Lužnicí:

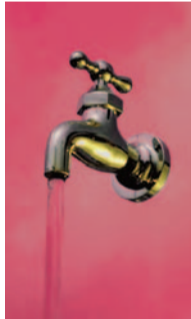
Jsmo asi jedním z mála měst, kde zastupitelstvo přechod na dvousložkovou cenu vody neschválilo. Sám za sebe řeknu, že me zde spousta rodinných domů, chatařů a chalupářů, kde odběry vody nejsou nijak vysoké. Svou roli, a to také ne-

zve racionálně vzato je tato forma asi spravedlivější než jednosložková. Znevýhodňuje ale trochu majitele rodinných domů. V panelácích je sice jen jeden vodměř, tedy je větší a dražší, ale protože v nich žije víc domácností, náklady se na ně snadněji rozpočítávají. Myslím, že veselští

lze vyloučit, mohlo sěhrát i to, že lidé jsou na jednosložkovou cenu prostě zvyklí. Zastupitelé totiž návrh na zavedení dvousložkové ceny odmítají od počátku, co se tento návrh objevil. A musím dodat, že velkou většinou. Je to jejich právo a já ho, byť mám třeba v této

věci odlišný názor, respektuji. Možná se jejich názor může časem měnit, ale je to o vysvětlování a přesvědčování, proč je dvousložková cena spravedlivější.

proč ne

zastupitelé vzali v potaz nejen jednodušší a přehlednější agendu, která jednosložkovou cenu provází, ale i dopady, které dvousložková cena přináší malým odběratelům. Má-

Ing. Miroslav Král, Jihočeský vodárenský svaz

Jihočeský vodárenský svaz zaváděl naprosto většinovým rozhodnutím valné hromady člen-

spojených s udržováním kapacity pro jejich odběr. Tyto náklady pak nesou odběratele, kteří například jinou možnost zásobování nemají a odebírají pouze vodu z Vodárenské soustavy. Jihočeský vodárenský svaz garantuje všem napojeným městům a obcím kapacitu připojení a úhradou za tuto kapacitu (udržování zařízení v pohotovosti k dodávce vody) je právě pevná složka ceny. Ta je přímo úměrná zajišťované kapacitě.

proč ano

Možná se jejich názor může časem měnit, ale je to o vysvětlování a přesvědčování, proč je dvousložková cena spravedlivější. Ta je přímo úměrná zajišťované kapacitě.